

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne št. 638.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo pošto K. 6.—, za pol leta K. 3.—. Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratov je 10 vinarjev za enostopno pet t vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilnični račun št. 64139.

Prvi majnik.

Prvi dan najlepšega meseca v letu so si izbrali socialni demokratje za svoj praznik. Ta dan hočejo pokazati svetu z obhodi, s shodi in manifestacijami, kako napredujejo njih ideje, kako se oklepajo ljudstva njih evangelija in kako se množe njih somišljeniki. Da je pri teh prireditvah udeležba kar najbolj obilna, zato skrbijo z najstrastnejšo agitacijo; prav jim pride pa tudi strahovanje in terorizem, samo da svoj namen dosežejo. Mogoče pa, da je ravno ta terorizem od strani socialne demokracije kriv, da navzlic vsej izborni organizirani agitaciji od strani socialnih demokratov praznovanje 1. majnika vendarle tako ne napreduje kakor bi bilo v očigled taki agitaciji pričakovati. Kjer so nastale organizacije, načelno nasprotne socialni demokraciji, kakor n. p. na Nemškem, Belgijskem in drugod, te organizacije ne praznujejo 1. majnika, ker se nočejo identificirati s socialno demokratiškimi načeli. (Tako n. pr. praznujejo ponekod krščansko socialni delavci dne 13. maja, na kateri dan je bil izdal pokojni papež Leon XIII. veleznamenito encikliko o delavskem prazniku: Rerum novarum.) Praznik 1. majnika pa tudi nima korenin v sreči ljudstva. Ako bi bil to res vseobčji ljudski in delavski praznik, bi ne bilo treba slišati iz ust ljudstva, ko se približuje mesec majnik takihle stereotipnih vprašanj: „Ali bodo tudi letos socialisti naredili praznik na dan 1. maja?“ Kdo dvomi, če bo cerkev obhajala božični ali velikonočni praznik?

Tudi pri nas v Trstu so letos zopet obhajali socialni demokratje svoj praznik z običajnim obhodom, shodom, kri anjem in — popivanjem. Toda kar nas je iznenadilo je to, da so se jim v tem pridružili tudi narodno organizirani delavci. — V pismu, naslovljenem na slovenska društva v Trstu in okolici sta prosila v imenu odbora narodne delavske organizacije dični predsednik iste dr. Mandič in nje mastno plačani tajnik Treven vse Slovence, naj se udeležijo s svojimi družinami (tudi z otroci?) shoda in manifestacijskega obhoda, ki ga priredi narodna organizacija 1. majnika, ker tako kaže ukazuje „narodna dožnost“. Pustimo na stran razmišljanje o tem, koliko koristi bosta imela od te „slavnosti“ slovenski narod in slovenski proletarec, rečemo le, da vidimo mi v tem praznovanju 1. maja od strani narodne delavske or-

ganizacije veliko nedoslednost. V uvodu smo povedali, da je prvi maj specifično socialno demokr. prireditev. Zato bi se nar. del. organizacija kot organizem, ki hoče stati na popolnoma soc. demokraciji načelno nasprotnem stališču, ne smela pridružiti praznovanju 1. majnika. — Da je i ona praznovala dan 1. majnika, to nas je zopet utrdilo v našem mnenju, da namreč tisti, ki so to organizacijo ustanovili in jo sedaj vodijo, še sedaj ne vedo, so li „babce“ ali „mandelci“. Ravno ob tej priliki smo zopet opazili, da je naše priprosto ljudstvo veliko bolj dosledno kot izvestni voditelji. Slišali smo iz ust priprostitih delavcev, ki so rekli, da bi se del. organizacija ne smela udeležiti praznika 1. majnika kot soc. demokratskega praznika. In ti delavci so bili ljudje, ki niso našega mišljenja.

Mi imamo o narodno del. organizaciji svoje mnenje, katero je dobro znano tudi tistim gospodom, ki vodijo to organizacijo in povemo jim, da smo ugibali, kaj jih je privedlo do tega, da so tudi oni praznovali 1. majnik. Druge rešitve nismo našli, kakor da se gospodje bojijo, da ne bi na dan prišla njihova — laž. — I o pisavi tržaškega dnevnika, glasila nar. del. organizacije mora vsakdo sklepati, da je ta organizacija v Trstu skoraj ubila soc. demokracijo. Po istem viru šteje ta organizacija na tisoče članov. Če je torej ta organizacija tako močna, zakaj bi se ne upala nastopiti samostojno proti svojim največjim nasprotnikom — socialnim demokratom, proti katerim je že tolikokrat pokazala svojo korajžo? Ali naj mislimo, da je vse tisto govorjenje o tisočih le prazna bajka? Če pa nismo pravo uganili, naj nam pa gospodje povedo jasno, in naj se ne skrivajo za prazne puhlice!

Politične vesti.

STAROSTNO ZAVAROVANJE.

Kakor znano je vlada, kar se tiče starostnega zavarovanja, tozadevni načrt izdelala v glavnih potezah že pred nekaj leti, pa samo za industrijsko delavstvo. K rentam hoče država prispevati z 90 m. na leto in sicer brez protiobveznosti od strani zavarovancev. Zdaj pa mora vlada resno misliti na to, da svoj načrt razširi tudi na poljske delavce, na male samostojne podjetnike, obrtnike

in kmete. Načrt vlade je sledeč:

Kdor zasluži na mesec po 20 K, dobi po 10 letih zavarovane rente 130 K, po 20 letih 140 K, po 30 letih 150 K, po 40 letih 160 K. Kdor zasluži 40 do 60 K, dobi po 10 letih 160 K, po 20 letih 190, po 30 letih 210, po 40 letih 230 K. Kdor zasluži 40 do 60 K, dobi po 10 letih 210 K, po 20 letih 240, po 30 letih 270, po 40 let. 300 K. Kdo zasluži 60 do 100 K na mesec, ima pravico na sledeče rente: po 10 letih 350, po 20 letih 290, po 30 letih 330, po 40 370 K. Kdor ima 100 do 159 K na mesec, dobi po 10 letih 290 K, po 20 letih 340, po 30 letih 399, po 40 letih 440 K rente. Kdor zasluži nad 150 K, ima pravico do rente: po 10 letih 330, po 20 letih 390, po 30 letih 450, po 40 letih 510 K. K temu bi morala prispevati delavec in delodajavec. Poljedeljskih in gozdni delavcev je 2 in pol milijona. Vseh, ki bi se morali zavarovati, bi torej bilo 6 milijonov. Letni prispevek delavcev in delodajavcev bi iznašal 100 milijonov K. (Preje je bil proračunan na 41 milijonov) Seveda od začetka bo državni prispevek znašal samo 2 do 4 milijone in bi do navdene vsote narastel šele po 35 letih.

NOVA ZADRUŽNA POSTAVA.

Sedanja zadružna postava iz leta 1873. ne zadostuje več, ker so zadruge zelo napredovale. Pravosodno ministrstvo je izdelalo za to načrt o novi zadružni postavi, ki se predloži strok vnjakom, da se posvetujejo o njem. Enketa bo trajala več dni. Eksperti so razdeljeni v tri skupine. V prvi skupini so zastopniki kmečkih, v drugi obrtnih zadrug in predjemnih blagajn, v tretji pa zaupniki konsumnih društev in trgovcev. Prve seje sta se udeležila med drugimi tudi deželni in državni poslanec dr. Janez Ev. Krek, predsednik „Zadružne zveze“ v Ljubljani, in Jošt, ravnatelj celjske „Zadružne zveze“. Vlado so zastopali zaupniki notranjega, finančnega, trgovinskega in pravosodnega ministrstva. Sejo je otvoril pravosodni minister dr. Klein.

SRBSKE NAMERE V BOSNI.

Pred nekaj dnevi je bila na glavni pošti v Sarajevu zaplenjena neka iz Beograda došla denarna pošiljatev v znesku 15 tisoč dirarov. Dognalo se je, da je bila ta svota namenjena za revolucionarno gibanje v Bosni.

LISTEK

Baraba.

Črtica iz l. 33. po Kristusovem rojstvu. — Spisal Fran Ks. Steržaj.

II.

Besno stiskaje ogromne pesti je hitel izpušeni razbojnik po ozkih ulicah. — Za njim pa je stopala desetorica njegovih tovarišev, ki so glasno kričaje pripovedovali Barabi, da je njegova oprostitev njihovo delo.

„Ali si videl strahopetca, Abdija, kako se je zbal! ha, ha — upadlo mu je srce pri našem kriku!“

„Vselej bi lahko takole naredili.“

„Baraba, poglavar naš, kaj nameravaš?“

„Najprej k stari Sari v taberno. Grlo mi se je posušilo v tej rimski geheni (pekli) od ječe. Kri mi je zastala po žilah! Kozarec Sarinega Libanonca mi bo dal novih moči.“

„Da, najprej k Sari — potem pa si ogledamo Nazarencu!“

„Ali si ga videl Abdija Bar Natan“, oglašil se je eden iz druhal, „kako mevžasto se je držal? Ha, ha!“

„Pa molčal je!“ —

„Ni se hotel zagovarjati!“ —

„Saj se ni mogel, slepar je!“

„Ljudi je slepil!“

„Z belcebubom je bil v zvezi, tako mi je pravil pismouk Jakob Ben Matija!“ —

„Res je! — Zaslužil je smrt!“

Tako so glasno kričaje govorili. Eden je skušal drugega prevpiti, tako, da je nastal po ulicah hrup in krik. — Marsikatera vrata v hišah so se previdno odprla — a hitro zopet zaprla. Vsak se je ustrašil, ko je zazrl hudobni, od strasti in pijake razriti Barabov obraz.

Prispeli so ozko, blatno ulico. Smeti in nered vsepovsodi, ki je pričal o nemarnosti prebivalcev. — Tolpa z Barabo vred se je čutila tukaj popolnoma domačo. Kričali in vpili so, ter glasno krohotaje pripovedovali radovednežem, kako so oprostili Barabo.

Izza ogla napolpodrte hiše se je prikazala razcapana ženska postava, močna in krepka, a njen obraz je pričal o njenem razuzdanem življenju.

„Baraba!“ je vskliknil eden izmed tolpe, „glej jabolko s tvojega edena (raja) prihaja!“

„Kje, kje?“ so vpili nekateri.

„Saj res!“ — Hitimo ponjo! Z nami mora k stari Sari! Tam zalijemo to srečno svidenje in Barabovo oprostitev z libanoncem.“ —

In nekateri izmed tolpe so se vsuli naglo po ulici, zgrabili žensko in jo vlekli Barabi nasproti. Seveda, da je bilo vse to dejanje osoljeno z umazanimi, nečednimi dovtipi. Žena pa se je razkošno in razuzdano smejala vsem njihovim neslanostim.

Vsa ta poulična druhal se je drvila skozi nizka, ozka vrata, v hišo korec ulice, ter glasno krohotaje sedla k mizam.

„Hej Sara!“ je zaklical razcapan bradač, libanonca prinesel!

„Pa ne mešaj ga z vodo kapnico!“

„Jaz pijem samo nemešano vino! Ali ni res Jezrahela, ženica Barabova“, je vskliknil dolgonogi in krivonosni Samuel, ter pomežiknil ženi oproščenega Barabe.

Druhal se je glasno zakrohotala. Baraba pa je planil pokonci, vdaril v mizo in se zagnal v Samuela. Pri tem pa so mu izstopile oči iz jamic in zagorele v besnem srdi, pesti so se mu stisnile in predno se je Samuel zavedel, je dobil zaušnico, da je videl tri solnce. Tovariši so planili med nju in ju ločili.

„Baraba!“ — Ta je bil prvi, ki te je rešil — in ti ga biješ! Ali si ob pamet? — Zate se je potegnil! — On je začel! — Brez njega bi ne bil prost!“

Hitro in naglo so sledili vskliki in vsi so si prizadevali ločiti ju narazen.

„Vseeno mi je! A čemu me sramoti?“

Okoli Petrovaradina se je klatil nekaj časa sem radi nenravnosti odpuščeni gojenec kadetske šole v Kamenici, Ivan Mirkovič, kateri je ponajveč občeval z vojaki 70. pešpolka in sicer samo s Srbi. Kakor se je dognalo, je skušal Mirkovič pregovoriti vojake, da postanejo nezvesti vojaški prisegi. Dne 10. aprila je sedel z več vojaki imenovanega polka v neki gostilni in jih nagovarjal, da naj za slučaj vojske med Avstro-Ogrsko in Srbijo prestopijo na srbsko stran, kakor so že obljubili storiti srbski gojenci kadetne šole v Kamenici. — Mirkovič je bil aretiran in izročen sodišču v Mitrovici, kjer se bo vršila preiskava proti njemu radi hudodelstva veleizdaje.

SRBSKA PRIZADEVANJA V MAKEDONIJI.

Srbija se s celim svetom prička. Razmerje z Bolgarijo je slejkoprej napeto, s Črnogoro je tudi navskriž in da ne živi v prijateljstvu z Avstrijo, to je po odkritju velesrbske propagande v Bosni umevno. Samo s Turčijo in Grčijo so se razumeli. Zdaj pa je še to nehalo. V stari Srbiji je srbski metropolit Nikifor na provokatoričen način svojim duhovnikom in učiteljem prepovedal dopuščati revizijo od strani turške oblasti in celo sklenil, da imenovanj duhovnikov in učiteljev oblastem ne bo niti naznanil. No — turška vlada je na to s tem odgovorila, da je zaprla srbske šole v okraju Prizren in Priština. — Na enak način bi iz Beograda radi komandirali metropolita v Skoplju, ki pa ne mara konfliktov s turško vlado. Zato mu je srbska vlada vzela subvencijo. Ker velesrbski krogi na enak način hujskajo metropolitote tudi proti Grkom, imajo spore in težave tudi z Grki.

OB RUSKO PERZIJSKI IN TURŠKI MEJI.

Poročila ob razmerah ob rusko-perzijski meji so zelo vznemirljiva. Zbranih je do 3500 perzijskih roparjev. Položaj ruskih čet, ki so jih poslali na roparje, ni ugoden in potrebujejo Rusi nujno novih vojakov.

„New Yorker Herald“ poroča, da je odpotoval z ozirom na dogodke ob perzijski in turški meji na Kavkazu v Tiflis veliki knez Nikolaj na carjevo povelje.

V Balachanyju je bil napaden 23. t. m. blagajnik „Kaspi družbe“. Ubita sta blagajnik in dva njegova spremljevalca, ostala dva in več delavcev nevarno ranjenih. Napadalcijso oropali 24000 rubljev.

AMERIŠKO-KITAJSKA ZVEZA.

Med severoameriškimi Združenimi državami in Kitajsko se je s časom napravilo prijateljsko razmerje, ki čimdalje bolj zadobiva značaj prave zveze. Amerika rabi Kitajce proti Japoncem in Rusiji Združene države zadnji čas delajo posebno na to, da ostane Mandžurija v resnici kitajska. — Ameriški listi silno napadajo Rusijo in Japonsko, češ, da med tema dvema državama obstoja tajna pogodba, glasom katere pripada severna Maedžurija Rusom, Južna pa Japoncem. — Zdaj je izbruhnil pravi konflikt med Združenimi državami in Rusijo in sicer zaradi Harbina, kjer so Rusi uvedli neka-ko „avtonomijo“ a lastno roko, ne da bi vprašali Kitajcev. Slednji so protestirali, ameriški konzul pa jih podpira na vso moč. Značilno je tudi, da je Amerika Kitajski odpustila ostanek vojnega dolga iz leta 1900., ki iznaša 13 milij. dolarjev.

„Tu ni sramote! — Jezrahela je zdihovala po tebi, pa si bil v ječi.“ —

„Tolažbe je bila potrebna, ha, ha!“ se je zakrohotal Samuel in odhitel skozi vrata.

In Baraba se je pogнал, da je podrl tovariše z silovito močjo, da so nekateri popadali po tleh, ter skočil za sramotilecem. — A ta se je previdno skril, ker je dobro poznal Barabovo bodalce. Le po dolgem trudu se je posrečilo drugim pomiriti besnečega roparja.

Pogovor se je pomalo zasukal zopet na prizor pred Pilatovim stanovanjem. Jezrahela, Barabova žena je odhitela domov, boječa se moža, mej tem, ko so drugi praznili lesene čaše na zdravje izpuščenega poglavarja. Ta pa je sedel in nepremično zrl pred se na mizo.

Še le, ko se je Abdija Bar Natan spomnil Nazarenca je dvignil glavo in poslušal pozorno.

„Kako praviš, Abdija, kje so ga vjeli?“ je vprašal.

„I kje! — Tam, kamor jim je bil pokazal oni učenec, doma iz Karijot. Na vrtu Getzemani pravim, na Oljski gori.“

„In kaj bo z Nazarejcem?“ je vprašal iznova Baraba.

„I kaj bo! Ali nisi čul? Ali si spal? Saj si bil zraven“, so se oglašali drugi vmes.

ANTIMILITARIZEM NA FRANCOSKEM.

Odkar stoji nekdanj tako slavna francoska armada pod poveljstvom judovskih Dreyfusardov in so pregnani iz nje vsi verni elementi, propada v njej čustvo dolžnosti od dne do dne. Leta 1894 je bilo v francoski armadi 924 dezertantov, 2000 pa, ki so bili za nabor, se je naboru odtegnilo. Leta 1904 je bilo 2316 dezertantov, 4700 pa se je naboru odtegnilo, leta 1906 3028 dezertantov, 10.470 se je naboru odtegnilo, leta 1907 3427 dezertantov, 10.630 se je naboru odtegnilo. Take posledice ima razkristjanjenje armade.

NOVICE.

n Osebna vest. Za ravnatelja v goriškem osrednjem semenišču je imenovan msgr. Frančišek Castelliz, vodja deškega semenišča. S tem popravljamo notico v zadnji številki, katero smo posneli iz goriških listov.

n Kat. slov. izobraževalno društvo priredi v pondeljek dne 4. maja t. l. v ulici s. Francesco 15. 1. nadstopje svoje mesečno predavanje. — Po predavanju bo tombola. Uljudno vabimo vse prijatelje, da se gotovo udeleže. Začetek bo točno ob 8. uri zvečer.

n Z odstopom prelata dr. Gabrijevčiča se peča tržaški dnevnik in „Soča“. Tema listoma je vsaka priložnost dobra, samo ako moreta udrihati po škofih. Tako bi zdaj rada pripisala vso „krivdo“, zakaj je msgr. Gabrijevčič odstopil, monsignru Naglu in nadškofu Sedeju, češ da ta dva mu nista pustila postopati proti dvema bogoslovcema „tako kakor zahtevata ponos in dekorum semenišča“. Čudno, da se liberalci kar naenkrat ogrevajo za „dekorum semenišča“ med tem ko vsak dan napadajo „farje“ in „nunce“. Sicer pa bodi povedano „tržaškemu dnevniku, da škofje izključijo vedno bogoslovce iz iz semenišča, ko stavi profesorska zbornica tozadevni predlog. Ker je torej ta list tako dobro „informiran“ o vsaki reči v semenišču, naj nam pove, če se je kaj takega zgodilo. — Sicer pa je lepa ta: ni dolgo temu, je dobil consilium abeundi neki bogoslovec iz Istre in na to je njegova občina (ne vemo če z „narodnih“ ozirov).... protestirala. Zdaj pa „protestira“ tržaški dnevnik, ker se dva nista izključila. Ljudje božji postavite za vodjo centralnega semenišča takega doktorja iz uredništva tržaškega dnevnika in.... dekorum bo rešen.

Kar se pa tiče g. prelata Gabrijevčiča, nam je znano, da je znano, da je že nekaj časa mislil iti v pokoj. Gospod je že v letih, 3 ure predavanja na dan mu mora biti za stalno težko in povrh tega vodstvo takega zavoda zahteva naporega dela. Zavoljo tega je mislil, da bo dobro, ako odloži svojo čast, ki je ob enem veliko breme. — Sicer pa liberalcem ni mari za duhovnika dr. Gabrijevčiča, temveč za brata kandidata „Sočine“ stranke v Gorici. Lani je moral g. prelat marsikako slišati zavoljo politike svojega brata, in na svojo obrambo poslal je svoje „pripislo“ v „Sočo“. S tem korakom je bila goriška slovenska duhovščina zelo nezadovoljna; seveda če je nezadovoljna duhovščina, je zadovoljna „Soča“ in za to brani g. prelata ona „Soča“, katera ga je pred leti napadala. Liberalci bi hoteli le izkoristiti odstop g. prelata v svoje liberalne namene za to pa fan-

„Ne, pri Jehovi nisem slišal. — Ves zmešan sem bil!“

„Ali te je svetloba in prostost tako prevzela, da nisi videl niti slišal? — Saj ga je Pilat obsodil na križ!“

„Na križ!“ je vskliknil Baraba. „Kaj pa je storil takega?“

„No vidi se ti, da si zadnji čas v ječi popolnoma otopel. — Kaj je storil? — Boga je preklinjal!“

„Tako — in zato mora na križ!“ — Baraba se je iznova zamislil. — Kaj mu je vse rojilo po glavi! Ali ni on sam tudi zaslužil križa? Uboji, umori, ropanje. — In kdo ga je rešil strašne smrti? — Oni blagi Nazarejec, ki je stal ves krvav in raztepen na podiju. — In njemu se je še sam rogal —

Tovariši pa so krohotalje in kriče praznili kupice. V tem pa ji je libanonec stopal v glave, obrazi so rdeli, žareli, hrup in krik je postajal vedno večji, tuintam so se že stiskale pesti, ko je Baraba nenadoma skočil izza mize in naglo odšel skozi vrata.

„Nazarejec ga je zmešal, ali mu je pa nepričakovano oprosteno vzelo še tisto malo pameti!“ je zavpil nekdo za njim. Baraba ni slišal več . . .

tazirajo o „razburjeni“ duhovščini, o bogoslovcih, ki se „zgražajo“ itd., samo da morejo napadati škofo. V resnici pa jim je „dekorum semenišča“, duhovnik Gabrijevčič, bogoslovec in vse kar je cerkvenega... „Wurst“.

Ako bi se bila zgodila g. prelata „krivica“ kakor bi hoteli dati razumeti liberalci, jim povemo mi, da je dr. Gabrijevčič preveč učen jurist, da bi potreboval odvetnikov a la tržaški dnevnik in „Soča“. Taki odvetniki mu prej škodujejo kakor koristijo. Za to pa le tihi bodite, gg. liberalci in pustite duhovnike pri miru.

n Telovadni odsek S. K. S. Z. v Ljubljani vabi k II. javni telovadbi, ki jo priredi s sodelovanjem nekaterih članov drugih odsekov v nedeljo dne 3. maja 1908, v veliki dvorani hotela „Union“ v Ljubljani. — Spored: 1. Rajalni nastop. 2. Proste vaje. 3. Nastop naraščaja. 4. Orodna telovadba: a) naraščaja, b) članov, c) vaditeljskega zbora ljubljanskega odseka. 5. Alegorična skupina. 6. Rajalni odhod. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Pri javni telovadbi sodeluje slavna c. kr. voj. godba 27. pešpolka kralja Belgijcev. Vstopnina: Sedeži na galeriji nad vhodom in odrom po 2 K, sedeži ob straneh galerije po 1 K, stojišča na galerijah in v dvorani po 60 vin. Zvečer ob 8. uri v veliki dvorani bo komerz. Pri komerzu sodeluju iz prijaznosti pevski zbor S. K. S. Z., pevsko društvo „Ljubljana“ ter vojaška godba. Vstopnina h komerzu 40 vin.

n Nov krščansko-socialen delavski list. V Gorici se je ustanovil konsorcij, obstoječ iz samih delavcev, ki bo izdajal delavski tednik z imenom „Delavski Tovariš“. List bo zastopal izključno delavske koristi ter bo nekako naslednik „Delavskega Prijatelja“. Zato želimo, da bi novi list dobil veliko naročnikov zlasti ker je takega lista na Goriškem nujno potreba. „Delavski Tovariš“ začne izhajati, ako ne bo posebnih zaprek, že prvi petek meseca junija t. l. Naročnino, ki znaša za to leto 2 kroni, sprejema kakor tudi da e vsa tozadevna pojasnila L. Spacapan, strojnik v Gorici, ulica Vetturini 9.

n Umrla je v pondeljek v Pičnu po kratki bolezni mati veleč. g. župnika pri Starem sv. Antonu Antona Lupetina v visoki starosti 90 let. Gospodu župniku naše odkrito sožalje!

n Umrla je v sredo dne 29. aprila Neža Pirjevec v 62 letu svoje starosti. Bila je že spočetka članica trž. Marijine družbe in po vsem mestu in tudi zunaj mesta znana pospeševalnica katoliške stvari. Pogreb se je vršil v četrtek popoldne ob zelo veliki udležbi. N. v m. p.!

n Prvo sv. obhajilo. Na belo soboto je prejelo 63 dečkov državne ljudske šole v ulici Annunziata v jezuitski kapeli prvo sv. obhajilo.

n Romanje na sv. Goro pri Gorici priredi kat. slov. izobraževalno društvo v Trstu v nedeljo dne 24. maja t. l. Romanja se lahko udeleži vsak, tudi z družinami. — Natančne podatke objavimo pravočasno.

n Tajinstven beg. Nedavno je prišel iz Beljaka v Trst inženir Friedl s soprogo. V petek popoldne sta šla na sprehod na Opčine, kjer sta si ogledovala okolico. Naenkrat reče Friedl svoji ženi, naj malo počaka, ker bi si rad od bližje ogledal novo železnico. Nato je odšel. Žena ga je čakala četrte ure. Potem jo je začelo skrbeti in šla je za možem. Toda ni ga našla. Ljudje, ki so jo srečali, so rekli, da ga niso videli. Gospa Friedl se je podala v Trst in naznanila redarstvu, kaj se je zgodilo. Policija je poslala takoj nekaj agentov na Opčine, ki so preiskali vso okolico, toda o inženirju Friedlu ni bilo nobenega sledu. Gospa je bila seveda vsa iz sebe. V soboto zjutraj pa je dobila brzojavko iz Postojne, v kateri ji sogrog naznanja, da je zdrav in da se pripelje popoldne s poštnim vlakom. Šla ga je čakati na kolodvor. Toda moža ni bilo. Zvečer je dobila drugo brzojavko z lakoničnimi besedami: „Nahajam se v Mariboru“. — Gospa je zbolela ter jo mora v hotelu čuvati bolniški strežnik. Friedl je pri sebi imel precej denarja. — V nedeljo ob 11. uri se je Friedl vrnil v Trst. Po obnašanju soditi se mu je zmešalo. Oddali so ga v opazovalnico tržaške bolnišnice. Soproga se je vrnila v Beljak.

n Rokovnjaški kvartopirei prijeti v Trstu. — Tržaška policija je dobivala že delj časa poročila skupini mladih kvartačev, ki so po raznih kavarnah in restavracijah kalinom pulili perje. Marsikatera žrtev je izgubila znatne svote, med zadnjimi nek tržaški trgovec 13.000 K. Rokovnjači so imeli vedno pripravljene take šope kvart, v katerih so bile važnejše karte zaznamovane. Poleg tega pa so si v odločilnih trenutkih igre dajali znamenja in se dogovarjali v pravem rokovnjaškem jeziku. V eni zadnjih noči je redarstvo udrl v restavracijo „Dreher“ ter prišlo štiri teh ptičkov baš pri „delu“. Pišejo se Sepich, Mariotti, Mosco in Cusini. Zable-

nili so jim precej denarja in nekaj šopov zaznamovanih kvart. Ž njimi jo bila tudi neka mlada ženska, o kateri sumijo, da je služila žrtvam za rabo. Obrt „dolgega Toneta“ — tako je priimek glavarja čedne družbe — se je razprostirala menda tudi na Dunaj in na Reko. Neki reški „somišljenik“ je baje večkrat pozval „dolgega Toneta“ brzojavno na pomoč, kadar je zavohal bogat plen. V Splitu pa rokavnjači niso imeli sreče. Bistre dalmatinske oči so goljufijo spoznale, krepke pesti pa rokavnjačem zrahljale kosti. Niso šli več v Split.

Važnost tiska. Nekega dne je govoril linški škof Doppelbauer na obnem zboru ljudskega društva za Gornjo Avstrijo o važnosti tiska ter rekel med drugim: „Zidamo cerkve, olepšavamo oltarje, dajemo miloščine; toda dandanes je ravno tako važno, da podpiramo katoliške liste, kar vam zelo priporočam.“ Te besede so šle zborovalcem do srca. Malo dni pozneje je nekdo, ki se je bil udeležil shoda, izročil uredniku katoliškega lista 10.000 K kot podporo za katoliški tisk. Pri tem je dejal, da je govor škofov povod daru.

Industrija v Trstu. Ministerstvo notranjih zadev v sporazumu s trgovinskim ministerstvom je odobrilo ustanovitev „Avstro-indijskega delniškega društva za industrijo jute“ v Trstu. Deležniki novega društva so bratje Brunner, Demeter vitez Eonomo in Karol Guttman.

Promet v tržaški mestni zastavljalnici na veliko soboto je bil zelo živahen. Vseh operacij je bilo 4358 in sicer se je v dveh tretjinah slučajev (3233) rešilo zastavljene predmete, večinoma obleko in razne nakite, v skupni vrednosti 53.381 K. Zastavilo se je 1125 predmetov v vrednosti 25.983 K 80 v. Poslednje število odgovarja povprečnemu dnevnemu prometu.

Ošpice v Trstu pojemajo; v prošlem tednu je bilo dognanih 94 slučajev, med njimi pet smrtnih. V predprošlem tednu je bilo dognanih 123 slučajev, med njimi 13 s smrtnim izidom. — Na osepnicah (kozah) je bolna samo ena oseba, in sicer neka Mariotti, katere deček je prošli teden umrl za isto boleznijo. — Na škrlatici je bilo bolnih od 18. 25. aprila 16 oseb. 4 slučajji so bili smrtni. — Davica (difteritis) se je pojavila v devetih slučajih; smrten slučaj je bil eden.

Somišljeniki! Somišljenice!

Zahtevajte v vseh prodajalnicah in tobakarnah vžigalice „Slovenske krščanske socialne zveze“: „V korist obmejnim Slovencem!“ Kupujte te naše vžigalice!

Iz okolice.

o Petdesetletnica župne cerkve pri sv. Ivanu. Od sv. Ivana nam poročajo:

Letos bo preteklo 50 let, odkar stoji naša župna cerkev. — Ta obletnica se bode praznovala najslavesneje. V ta namen se je odbral v nedeljo odbor, obstoječ iz najbolj uglednih mož svetoivanskih. Čas slavnosti se določi pozneje.

o Obrtno in konsumno društvo pri sv. Ivanu (pri cerkvi) ima v nedeljo dne 10. maja 1908. popoldne ob pol 3. v društvenih prostorih svoj letni občni zbor.

o Iz Škedenja. — Že v zadnji številki „Zarje“ smo omenili kratko, da je čutila gēna. učiteljica Gregorič M. potrebo odgovoriti na naš dopis z dne 18. aprila z dolgo kolobojejo v ljubljanskem „Slov. Narodu“ pod naslovom: Boj za Škedenj! Rekli smo pa tudi, da ne bomo na široko odgovarjali na ploho besed, in da ne bomo razmotavali njenih kurjih čreves, ker smatramo nje dopis sposobcn le za patologi no študijo kakšnemu psihiatru. Z dopisom je hotela menda samo naznaniti slov. javnosti, da bere tudi dela ruskega filozofa iz Jasne Poljane in poskusiti svojo srečo v časnikarski polemiki, posebno, ker jo je pesniški pegaz vrgel raz sebe. Na nekaj pa hočemo vendar opozoriti iz tega dopisa cenjene čitatelje, in zlasti tudi stariše, da bodo znali, kakšno vero imajo oni, katerim izročajo svoje otroke v poduk. Dopisnica pravi, da je „Slovenec“ izbačen iz škedenjske čitalnice, ker je lani pisal „neestetično“. Veste kaj je bilo? Ko je pri lanskim državnoborskih volitvah zmagal v Ljubljani „mož“ Ivan Hribar, kateri je zlasti prirastel na srca izvestnim tržaškim damam, so napravile ljubljanske olikane liberalne dame pred uredništvom „Slovenca“ demonstracijo; kazale so svoje dolge jezike, osle itd. „Slovenec“ je pa zato ojestro obrcal to olikano liberalno svojat. Zato pa ga je zadela huda kazen: moral je iz škedenjske

liberalne čitalnice. Dopisnica pravi pa dalje, da so naročili za čitalnico „Svobodno misel“, katara jim je simpatična. „Svobodna misel“ je franasonski list, ki res ne udarja po liberalnih damah, pač pa blati vse, kar je katoliškega, kar je vsakemu vernemu Slovencu svetega. — „Svobodna misel“ piše proti Bogu, proti Kristusu, proti Mat. božji, zaničuje cerkev, zasramuje papeža, škofo in duhovnike poveljuje pa vse krivoverce in odpadnike. Zato je „Svobodna misel“ g. dopisnici simpatična. Mi smo dopisnici hvaležni za njeno odkritosrčnost. In tak list ponuja mladini ona, ki je prisegla, da bo skrbela za versko-nravno vzgojo mladine. Gēna. dopisnica je tudi izpovedala svoj „Credo“, povedala je kakšno vero da ima. To je pa taka neumnost, kakršno more roditi le liberalna nadutost. Čudimo se, da se gēna. upa s takimi budalostimi v javnost. Če slov. učiteljice tako umevajo krščanski nauk, potem se nič ne čudimo, če padajo pri izpitu usposobljenosti iz verouka.

o Dopis iz sv. Križa. Velikonočno nedeljo popoldne smo pokopali tu dobrega mladeniča Ivana Košuta. Pogreb je bil lep. Pogrebno resnobo in žalost pa je kvaril neki tukajšnji dijak-odličnjak, ki se pa odlikuje radi svojih neslanosti, katere že vsem presedajo. Pri nas v sv. Križu je še hvalevredna navada, da so pri pogrebu ob ugodnem vremenu vsi odkriti. Toda „odličnjak“ je hotel pokazati tu svojo surovost in je trdovratno držal klobuk na glavi in je tudi druge k temu naganjal, ki ga pa niso hoteli poslušati. Pred koncem pogreba se je ta demonstrant odstranil.

Velikonočni pondeljek se je igrala Gangl-ova takozvana žaloigra „Sin“. Igra smo prebrali in spoznali, da ni za narod. Igra, v kateri se zaljubljenca pritožujeta, ča kdo moti njuno samoto, ne more blažiti naroda, ampak mu še bolj podžiga strasti. No, pa že ime pisatelja, ki hoče biti vse, katolik, liberalce in socialist, in pa ime Aotona Aškerca. duhovnika-odpadnika, kateremu je igra posvečena, nam pričata o sumljivosti tega literarnega blaga.

Voja ki, ki so prišli za praznike na dopust, so se jako nedostojno vedli. — Celo med službo božjo so se na pol pijani vlačili okoli in prepevali. Pamet, pamet, vbogi mladiči!

Florenin — znorel. Velikonočni torek se je dal Elorenin voziti okoli po vasi z volom na gnojnem vozu in celo na rokah v „karljoli“. Za ta „šport“ je potrošil okoli 6—7 kron. — Presrečna „Svobodna Misel“, ki ima v sv. Križu takega zastopnika! — To človeče hodi te dni okoli in vabi delavce na rudečo procesijo 1. maja. V prihodnji številki bom že povedal, koliko jih bo šlo na li-manice temu možicu. Delavci, ne smešite svojega stanu in brenite to človeče od sebe.

Iz Istre.

i Sadovi istrske volilne reforme, ka-li? Za prireditve prve istrske deželne razstave se je sestavil odbor dvajsetih članov. Med temi pa ni niti enega Slovence ali Hrvata. V slavospevih, katere je napel tržaški dnevnik istrski volilni reformi, smo čitali med drugim tudi to-le: „Največa pridobitev je ravno ta, da izmučeni narod dobi oddihljaja in svobode za gospodarski in kulturni razvoj!“ — Pozivljamo tržaški dnevnik naj pove, ali se je izmučeni slovanski narod pri sestavi gori imenovanega razstavnega odbora s preziranjem toli na miru pustil, „da dobi odihljaja in svobode za gospodarski in kulturni razvoj“?!? Ali je tudi to toli opevani „velikanski korak naprej“?!? Kdaj tržaški dnevnik ta srečni pričetek nove istrske dobe svojim čitateljem naznani, smo zelo radovedni.

i Cesar Viljem v Pulju. Cesar Viljem pride v Pulj 6. maja. V arsenalu delajo za sprejem že vse priprave. Dosedaj ni še znano, v katerem pristanišču si bo cesar Viljem ugledal avstrijsko floto.

Iz Amerike.

a Amerikanski statistik Speare je objavil v nekem amerikanskem časniku članek o varčnosti raznih priseljencev v Ameriko. Največ denara prihranijo in pošljejo domu po Spearovi statistiki Grki; vsaki izmed njih pošlje vsako leto domov 250 frankov, za Grki pridejo Lah, ki pošljejo vsako leto po 150 frankov svoji družini; potem si sledijo razni narodi v sledečem razmerju: Slovani iz Avstro-Ogrske s 141.50 frankov; ravno toliko pošilja Oger domov. Rus prihrani 75 frankov, Škandinavec 72 in pol franka, Anglež 35.7, najmanj pa prihrani Nemec, namreč le 20 frankov na leto.

a Velikanski vihar v Ameriki. — Vihar, ki je divjal 24. m. m. po državah Missisipi, Alabani in Louisiani, je razdjal popolnoma več mest, druge pa opustošil. Izgubilo je življenje več sto oseb. Samo v Atlanti je 250 mrtvih in ranjenih. 21 malih mest je vihar takorekoč pomedel s površja. Utrgal se je tudi oblak, nakar je nastopila strašna povodenj. Viharji še divjajo Dvigajo se velikanski stebri prahu, da se solnce nič ne vidi. Mrtvih je nad tisoč oseb. Večinoma so mrtvezi črnci.

a Umetno zdravilišče. — Nadzorniki živili v državi Njujork so prišli na sled, da so vreli v slovečem kopališču „Saratoga Mineral Springs“ že več let — umetno uprizorjeni. Vreli so namreč v teku let spremenili svojo kemično sestavino ter so dajali pravzaprav navadno vodo. Ker se je lastnik bal, da bi gostje izostali, pomagal si je na umetni način. V tajnih laboratorijih je dal proizvajati v navadni vodi razstopino ogljenčeve kislih solin, in to razstopino so napeljati po posebnih cevih v zdraviliški paviljon. In tisoči bolnih, ki so vsako leto obiskovali kopališče, so pili z velikim zaupanjem to umetno zdravilno vodo.

Naročajte in razširjajte „ZARJO!“

Književnost.

kn Družbine bukvice za dekleta, ki so pri dekliški križevski družbi in tudi za druge pobožne ženske. — Spisal Jožef Rozman, pokojni konjiške nadžupnik. Trinajsti natis. V Mariboru 1908. V rokah imamo molitvenik, ki pa ne potrebuje posebnega priporočila, kajti ime Rozmanovo slovi po celi slovenski domovini in trinajsti natis knjige je za njo najlepše priporočilo. Molitvenik ima sedaj mnogo lepšo obliko, kakor poprej. Besedilo premišljevanj, nauk in molitev se je popravilo, pesmarica se je popolnoma sedanjim potrebam priredila in pomnožila. Ker se dekleta celi čas, ko je knjiga pošla, zelo povpraševala po njej, naj dušni pastirji sedaj opozorijo posebno Marijine družbe na ta odlični molitvenik. Dobiva se vezan po 3 K v trgovini tiskarne Cirila in Metoda v Mariboru, pri Katoliški bukvarni v Ljubljani in pri drugih knjigotržcih.

kn Venec pobožnih molitev in sv. pesmi za očitno in domačo službo božjo. Spisal Lavrencij Herg. Osmi pomnoženi natis. V Mariboru 1907. — Eden med slovenskim ljudstvom najbolj priljubljenih molitvenikov in zato tudi zelo razširjen je Hergov Venec. Prvi del obsega molitve za cerkev in dom, ima obširni nauk o namenu in odpustkih mnogih bratovščin. Zaradi svoje izborne vsebine in obsežnosti (375 strani) in oblike ga naročujejo najraje žene in dekleta. Drugi del „Venec sv. pesmi“ je pa v slovenski ovestveni zgodovini nekaj posebno imenitnega. Osmi natis te pesmarice ni več od rajnega pisatelja Herga, ampak nekako v njegovem smislu povsem na novo predelana in prirejena pesmarica. — Odlični pisatelji skoro vseh slovenskih škofij so žrtvovali mnogo truda in časa, da so priskrbeli v tej zbirki slovenskemu ljudstvu lepo, poljudne nabožne pesmi v pravilni besedi in lepi obliki. Po tej pesmarici se naj edinost vseh slovenskih škofij pokaže kakor poprej v skupnem besedilu najnavadnejših molitev, tako tukaj v pobožnih pesmih. I dinosti pa si ne mislimo tako, da odslej vsakdo sprejme pesmi v tej obliki; če mu pa ni všeč ta ali druga pesem, naj je več ne pre-nareja.

V novi zelo obsežni pesmarici, ki obsega blizu 600 pesmi, bo vsakdo našel lepih in pesniško dovršenih pesmi. Pesmarica ima spredaj pregledno kazalo, ob koncu pa lepo sestavljene začetne vrste v abecednem redu. Na ta na in se lahko kmalu najde vsaka pesem. Črke je vzela tiskarna nekoliko manjše, ker drugače bi ta množica pesmi morala imeti preveliko in nerodno obliko. Pevke in orgljavci bodo novega „Vnca“ gotovo zelo veselili. Cena prvega in drugega dela skupaj vezanega je 3 K 50 v. vsak del zase vezan stane 2 K. Pošt-nina znaša za istis 20 v. — Naroča se lahko pri tiskarni sv. Cirila v Mariboru, pri Katol. bukvarni v Ljubljani i pri drugih knjigotržcih.

kn „Mladost“, štirinajstodnevni list za slovensko mladino, ki je jel izhajati dne 4. m. m. v katoliški tiskarni v Ljubljani, ima v svoji drugi številki to le vsebino: „Kmečki mladeniči vkup!“ (organizatoričen članek). „Svobodna šola“ in „Kdo

zapeljuje? — dva krepka članka o sedanjih pohujševalcih naše mladine po šolah, članka, ki velja gotovo tudi našim lokalnim razmeram. Sledi nekaj člankov o telovadbi. Zanimivi so tudi dopisi in listek „Mali Pilat“. — „Mladost“ toplo priporočamo našim mladeničem. Stane 2 K na leto in se naroča pri g. Ivanu Podlesniku v katol. tiskarni v Ljubljani.

Razne vesti.

r Hitrost vlakov. — Nekateri so ijo, da se s povečano hitrostjo vlakov pomnoži nevarnost pellenja. Pa temu ni tako. Da je le proga dobro zgrajena, pa je vse eno, ali gre vlak počasi ali pa brzo. V posameznih državah vozijo vlaki s sledečo hitrostjo na uro: 1. Navadni poštni vlaki: v Italiji, Rusiji in Franciji 20 do 25 km, Avstro-Ogrski in Nemčiji 25—35 km, v Združenih državah 30 do 40 km, na Angleškem 35—40 km; 2. brzovlaki: v Italiji in Rusiji 35—40 km, Avstro-Ogrski 40—50 km, Nemčiji 45—55 km, Franciji 50—60, Združenih državah 55—65 km in na Angleškem 60—70 km; 3. ekspresni vlaki: v Italiji 50 km, Avstro-Ogrski 55—60 km, Franciji 70—75, Rusiji 75 km, na Angleškem 75—80 km, Nemčiji 70—83 km in Združenih državah 80—95 km. Ameriški ekspresni vlak drvi torej še enkrat bolj hitro kot naš brzovlak.

r Avtomobili in konji. Avtomobili bodo polagoma popolnoma izpodrinili konje. Letos je bilo v pariških predmestjih 16.000 konj manj kakor pred desetimi leti. Društvo omnibusov, ki je rabilo dosedaj za svoje vožnje 15.000 konj, jih ima sedaj le 10 tisoč. Tudi fijakerji imajo sedaj 2000 konj manj.

r Srečni španski pesniki. — Vdova dvornega svetnika in znanega španskega pesnika Fastenrata, je naznanila španskemu kralju, da je naložila 15 milijonov, katerih obresti bodo dobivali le španski pesniki.

r Ribolov s telefonom. Na Norveškem so izumili ribolov s telefonom. Na ribiških ladjah imajo telefon z mikrofonom, ki služi za ojačenje glasov. Mikrofon visi na žici v vodi ter javlja ribiču vsak šum, ki ga povzročajo ribe, ki plavajo v večji množini blizu ladje. Aparat bečži, na katero stran se pomikajo ribe, ali jih je mnogo ali malo, celo to je mogoče spoznati, katera vrsta rib se približuje, ker se drugačen šum sliši od sardel, drugačen od bakalar itd.

r Živinozdravnik pred 4100 leti. V klinopisih babilonskega kralja Hamurabija, ki je izdal zbirko zakonov kot ustanovitelj države, govorita tudi dva paragrafa o živinozdravništvu, in sicer pravi § 224: Ako zdravnik za govedo in osla ozdravi žival, mora plačati lastnik zdravniku šestino „sekela“. — § 225. Ako pa provzroči zdravnik govedu ali oslu težko rano, da živinče vsled tega pogine, mora plačati zdravnik lastniku četrtno cene. Na drugi plošči istega zakonika se govori posebej o zdravnikih za konje, iz česar je razvidno, da je bila kultura tako razvita, da so imeli za vsako v sto živine posebne zdravnike; razvidno je pa tudi, kako so Babilonce cenili živino.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu

Via Farneto 18, II. nadstr.

Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavestišče za brezposelne služkinje.

Svetko Stanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštno pošiljatve od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolag veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski saon ter tri sobe rezervirane za krstv poroke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnništvo.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovenci in Slovenke pošiljajte prispevke č. g. blagajniku-tajniku Andreju Zink, duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca).

Josip Rože

Trst - mizarški mojster - Trst

Via Giulia. — Telefon šte. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarška dela. Posoji tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

ZALOGA

likervjev v sodčkih in butilkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmerno. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, — z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Knjižico „Ples“

katero je razven šest škofijskih uradnih listov (Celovec, Gorica, Ljubljana, Maribor, Poreč in Trst) priporočilo še mnogo drugih slovenskih in hrvaških listov, kar najtopleje priporočamo. Cena 70 vinarjev brez pošte. Naroča se: Uprava „Ples-a“ TRST Vincenzo Bellini 2, IV.

Zahtevajte „Zarjo“

po vseh gostilnah in javnih lokalih! V Trstu dobite za sedaj „Zarjo“ na prodaj v teh-le tobakarnah:

Rubnič, via sette Fontane 14

Supanz, via Vinc. Bellini 13

Frank, via Stadion 10

Hreščak, campo Belvedere 1

Bruna, via del Rivo 44

Stanič, via molin piccolo 14

Mose, via Miramar 1

Bruni, piazzetta s. Lucia 1

Grammatico, via del Bosco 1

Schmied, via delle Acque 2

Magnolo, via Belvedere 49

Skerl, pri sv. Ivanu

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. r. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej „Tržaška posojilnica in hranilnica“. — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5% Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. — Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrowana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2%

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetovivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Razširjajte in priporočajte „ZARJO“